

Rudfeld: Det foreliggende Forslag angaar jo de finansielle Mellemværender, dels mellem Kommunerne indbyrdes, dels mellem Kommunerne og Staten, og § 1 indeholder en Tilføjelse til de herhenhørende Bestemmelser, som blev taget ud af Loven af 1900 i den Lov af 10. Maj 1915, som da blev gennemført. Man søger at føre de gamle Bestemmelser ind igen, hvorefter Patienter, som har Ophold i en anden Kommune, skal give en højere Betaling end de, der har Ophold i den paagældende Kommune. Det vil gøre Refusionsreglerne vanskeligere, og praktisk Erfaring viser, at den Retfærdighed, som ydes ved disse indviklede Refusionsregler, opluges af forøget Administration. Det fremgaar heller ikke af Forslaget, hvilken Betydning det har, at Betalingen for de paagældende Patienter er ens, og hvilken økonomisk Indflydelse det vil faa, hvis de fremmede Patienter kommer til at betale de 2 Kr. mere. Derfor vil jeg ved denne Forhandlings Slutning foreslaa at henvise Sagen til et Udvalg for at faa dette undersøgt. Thi hvis det ikke har nogen større økonomisk Betydning for de paagældende Kommuner, vil jeg mene, at det ikke er ønskeligt at genindføre Reglerne i Loven af 1900. Det vil gøre Refusionsreglerne mere indviklede mellem Kommunerne indbyrdes, og det er ikke noget, man skal tiltræde.

§ 2 kan jeg anbefale til Gennemførelse i den foreliggende Skikkelse, og jeg kan anerkende, at den højtærede Indenrigsminister har frafaldet de Ønsker, der har været fremme om at sætte disse Takster højere end her foreslaaet, idet dette ogsaa tilsvarende vilde forøge Statens Udgifter i den Anledning.

Jeg skal med disse Ord tilsige mit Partis velvillige Behandling af dette Lovforslag, selv om jeg maa tage Forbehold overfor den nye Regel i § 1.

Carlson-Skiødt: Det foreliggende Lovforslag forekommer mig at være rigtigt og rimeligt, og jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale det. Jeg havde ikke ment, at det vilde være nødvendigt at faa det i Udvalg, men da det nu fra anden Side er foreslaaet, vil det jo muligvis ske, og jeg vil ogsaa mene, at hvis vi skal gaa til yderligere Udvidelse eller Ændring og, som af det ærede Medlem Hr. Bjerring foreslaaet, ogsaa prøve paa at faa en Omregulering af Kørsels-taksterne, saa er man straks inde paa et andet Omraade, end der i og for sig er tænkt paa ved det foreliggende Lovforslag.

Jeg tror, det ellers maa anerkendes, at de Takster, som den højtærede Indenrigsminister har foreslaaet — her tænker jeg paa dem, der knytter sig til § 2 —, er det ønskeligt at bibeholde, saa meget mere som de jo er anbefalet baade af Købstadforeningen, Amdtsraadsforeningen, Københavns Magistrat og Sundhedsstyrelsen. Af Foreningen af Sygehusbestyrelser har haft andre Ønsker, er forstaaeligt, men jeg synes, man maa paaskønne, at den højtærede Indenrigsminister har fastsat Taksterne, saaledes som det er gjort, og ud fra disse Betragtninger kan jeg, som sagt, paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget.

Elna Munch: Jeg kan tiltræde det foreliggende Lovforslag, men vil gerne gøre en enkelt Bemærkning om næstsidste Stykke i § 1, hvor der staar følgende Passus: „Mødre med diende Børn kan indlægges sammen, selv om kun den ene er angrebet af den paagældende Sygdom“. Hvis man skal opfylde Paragrafiens Ordlyd, betyder det, at hvis en Moder med et diende Barn er angrebet af den paagældende Sygdom, kan man indlægge lige saa mange andre Mødre med diende Børn, som man overhovedet vil. Jeg tror, at denne ubegrænsede Indlæggelse af Mødre, der ikke behøver at fejle noget som helst, vil være lidt dyr for Stat og Kommune. Jeg vil derfor tillade mig, da jeg hører, at Lovforslaget alligevel skal i Udvalg, at stille et Ændringsforslag til denne Paragraf. I øvrigt skal jeg anbefale hurtig Fremme af Lovforslaget.

Indenrigsministeren (Hauge): Jeg takker Ordførerne for deres Tilslutning til Lovforslaget. Jeg har ikke noget imod at overveje, om det er muligt at give § 1, tredje Stykke, en Tilføjelse, hvorefter Opholdskommunerne tilpligtes at betale Kørselsudgifterne for de Patienter, der skal indlægges paa Sygehus udenfor det lokale Omraade, som Opholdskommunen har, men jeg vil dog forbeholde mig nærmere at se paa Virkningerne af en saadan Ændring. I Øjeblikket kan jeg ikke se, der skulde være noget til Hinder for at foretage den Ændring, som det ærede Medlem Hr. Bjerring her har stillet i Udsigt.

Jeg beklager, at det ærede Medlem Hr. Rudfeld vil have Lovforslaget i Udvalg, thi det var i høj Grad ønskeligt, om Lovforslaget kunde blive behandlet hurtigt færdigt her i Rigsdagen, men jeg haaber, at Udvalgsforhandlingen maa blive kort. Det ærede Medlem Hr. Rudfeld gjorde den Opfattelse gældende, at Refusionsreglerne